

Sygn. akt III KZ 71/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **R. W.**

skazanego z art. 217 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 października 2014 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału XI Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w L. z dnia 27 sierpnia 2014 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

R. W. oskarżony został w sprawie z oskarżenia prywatnego o dokonanie przestępstw z art. 157 § 2 k.k. i z art. 216 § 1 k.k. Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. Oddział Zamiejscowy w R. z dnia 10 grudnia 2013 r., sygn. ... 25/13, uznano R. W. za winnego przestępstwa z art. 217 § 1 k.k. i odstąpiono od wymierzenia kary. Tym samym wyrokiem R. W. uznany został za winnego przestępstwa z art. 216 § 1 k.k., zaś na podstawie art. 216 § 3 k.k. sąd także odstąpił od wymierzenia kary. Po rozpoznaniu apelacji oskarżonego i jego obrońcy wyrok ten utrzymany został w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 27 maja 2014 r., sygn. ... 259/14, przy czym sąd odwoławczy uznał obie apelacje za oczywiście bezzasadne. Z protokołu rozprawy odwoławczej (k. 606 akt) wynika, że R. W. wraz z obrońcą był

obecny w trakcie ogłaszania wyroku i został pouczone o terminie do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku na piśmie. W dniu 16 lipca 2014 r. do Sądu Rejonowego w P. wpłynął wniosek R. W. o wstrzymanie wykonania wyroku w związku ze złożonym przez niego wnioskiem o uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego, w którym to wniosku błędnie wskazano sygnaturę sprawy. Wniosku tego nie uwzględniono.

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku skazanego, uznając, że wniosek o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem z dnia 3 czerwca 2014 r. (k.631 akt) dotyczył innej sprawy z udziałem oskarżonego i nie można uznać, aby doszło do pomyłki z jego strony.

W zażaleniu skazany podniósł, że doszło do pomylenia sygnatur spraw, ale chodziło mu o doręczenie uzasadnienia wyroku wydanego w przedmiotowej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. R. W. był obecny w trakcie ogłaszania wyroku w jego sprawie i został pouczone, w jakim terminie złożyć może wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie mu wyroku wraz z uzasadnieniem. Co więcej, w tym czasie skazany korzystał nadto z pomocy obrońcy z urzędu. R. W. dysponował zatem wszelkimi możliwościami złożenia prawidłowego wniosku w ciągu siedmiodniowego terminu zawitego, przy czym deklarowany błąd ze strony skazanego w postaci podania we wniosku sygnatury innej sprawy nie może rodzić konsekwencji dla sądu. Przeciwnie, to strona popełniająca błędy musi liczyć się z ich konsekwencjami. Ustawodawca dopuszcza wprawdzie w art. 126 k.p.k. możliwość przywrócenia terminu zawitego, ale uzależnia to od wykazania, że niedotrzymanie terminu nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych. Tymczasem, nawet deklarowane przez skazanego przyczyny były od niego zależne. W tym stanie rzeczy brak podstaw do uwzględnienia zażalenia.

